

מטרות העל של התכנית לחינוך לעבודה

1. גיבוש הזהות של כל תלמיד ותלמיד כאדם עובד.
2. הקניית מיומנויות עבודה בתחומים ספציפיים.
3. טיפוח כישורים לתקשורת בין-אישית במקום העבודה.
4. יכולת הצבת יעדים בעבודה.
5. יכולת תכנון וביצוע.
6. יכולת הערכת תוצרים והישגים.

המסגרת המושגית של תכנית זו מתמקדת באישיות הייחודית של כל לומד, מפתחת את הכישורים הייחודיים הספציפיים שלו ומטפחת את תחושת הגאווה ('אני יכול', 'אני עושה משהו טוב כמו אחרים ואולי אפילו טוב יותר', 'אני אדם תורם', 'אני אדם יצרני').

גישה זו עולה בקנה אחד עם המסורת היהודית המטפחת את תפיסת האחריות בנוגע לאנשים בעלי ליקויים. יש הבחנה בין אחריות פסיבית בבחינת "שב ואל תעשה", במילים אחרות – אל תזיק, לעומת אחריות אקטיבית הגורסת "קום ועשה", במילים אחרות – עמוד ברשות עצמך, היה מועיל ולא טפיל בחברה. על כן לא נותנים מתנה לעני אלא הלוואה (תלמוד בבלי, כתובות, ס"ז, ע"ב), (מלמד, 1997).

על פי תפיסה זו, צריך להציע לתלמיד ולתלמידה מגוון של גירויים ואתגרים. התכנית צריכה לכלול התנסויות מגוונות במילוי תפקידים, חשיפה לאנשים עובדים, חשיפה למקומות עבודה, התנסויות מגוונות בעבודות שונות ומתן אפשרות לביטוי אישי.